

розвиток у них навичок XXI ст. й особистісних якостей із використанням широкого спектра ресурсів інформатизації освіти.

Список використаних джерел

1. Хайрутдинов Д. «Навыки XXI века»: новая реальность в образовании. URL: http://erazvitiye.org/article/navyki_xxi_veka_novaja_realnost (дата звернення 18.05.2020).
2. Бельницкая Е. А. Интегративная роль электронного учебно-методического комплекса по химии в структуре образовательного портала. *Актуальные вопросы теории и практики «Медиаобразование в педагогической сфере: опыт и новые подходы к управлению»*: Сб. трудов. Москва, 16–17 марта 2017 г. / под ред. И. В. Жилавской, И. А. Фатеевой. М. : МПГУ, 2017. С. 211–217.
3. Бельницкая Е. А. Система профориентационной работы учителя химии в условиях профильного обучения. *Актуальные проблемы химического образования в средней и высшей школе*: сборник научных статей. Витебск : ВГУ имени П. М. Машерова, 2016. С. 17–19.

Дерев'янюк Д. В., ст. викл.,
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького,
Україна

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДО ОПАНУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УПРАВЛІННІ КОМАНДНОЮ РОБОТОЮ

У центрі сучасного оновлення педагогічної освіти на засадах розвитку суб'єктності майбутніх менеджерів лежить ідея підготовки їх до постійного професійного самовдосконалення. Адже менеджерська діяльність – це особливий вид діяльності, який об'єднує організаційну та творчу діяльність, тому в сучасних умовах фахівець повинен бути здатним до активного сприйняття нового, безперервного особистісного розвитку. Формування особистості менеджера, який здатний постійно займатися своїм особистим та професійним самовдосконаленням, готовий до навчання та удосконалення своїх професійних навичок протягом усього життя, тобто до постійного саморозвитку, є першочерговим завданням.

Проте, як свідчать результати проведеного багатоаспектного науково-практичного пошуку, реальний стан готовності студентів ЗВО до професійного самовдосконалення є недостатнім для успішної реалізації ними функцій самоорганізації, самоосвіти, самовиховання й самоактуалізації в професії. Це вказує на необхідність суттєвої реорганізації системи професійно-педагогічної освіти у напрямі створення необхідних умов для підготовки майбутніх менеджерів до професійного самовдосконалення.

Навчання з використанням ІКТ називають електронним навчанням, онлайн-освітою, веб-навчанням, Інтернет-навчанням, розподіленим навчанням, комп'ютерним навчанням тощо. Такі технології пропонують учням контролювати вміст, послідовність навчання, темп роботи навчання, час та часто засоби масової інформації, що дозволяє їм адаптувати свій досвід, щоб задовольнити їх особисті цілі навчання для управління доступом до електронних навчальних матеріалів.

Сутність самонавчання з використанням ІКТ полягає в такому: досягнення тих самих цілей, що і стаціонарна система освіти, але без накладення формальних бар'єрів для набору персоналу, доповнення до впровадження програм, розроблених школою (університетом) та зацікавленою особою, використання різних інформаційних засобів масової інформації та всіх можливих методів спілкування, великі можливості вибору форм та методів навчання та режиму навчання, гнучкий підбір лекторів та навчальних матеріалів, адаптація до здібностей та потреб студента, не потрібно мати розгалужену навчальну інфраструктуру, contact – контакт з викладачами та студентами через Інтернет, індивідуалізована освіта, здатність адаптувати форми та методи до інтересів та потреб учасників, freedom – свобода місця та інструментів для досягнення мети, time – час участі, адаптований до потреб та можливостей, вимушена діяльність кожного учасника, домінування в електронному мовленні та письмі, веб-сайтах та презентаціях, індивідуалізація методів і форм контролю, вбудована система критеріїв для оцінки засвоєного контенту з можливістю описового оцінювання.

Для прикладу розглянемо одні з найбільш популярних систем, які можна використовувати під час навчання майбутніх менеджерів – MRP і SCM-технології. Ці інформаційні технології використовуються у сфері управління взаємовідносинами з партнерами і замовниками. Вони зорієнтовані насамперед на: зростання ефективності виконання завдань (цілей) команди для досягання поставленої мети, зниження витрат, підвищення лояльності клієнтів і контрагентів, поліпшення якості обслуговування. Загалом ці програмні продукти підвищують конкурентоспроможність. Якщо підприємство має за мету збільшити якість обслуговування клієнтів, то для цього була розроблена концепція

CRM (Customer Relationship Management) – управління взаємовідносинами з клієнтами. Основним завданням CRM є процес проведення автоматизованого збору даних про покупців і постійний інформаційний зв'язок із замовниками. Щодо завдань CRM-системи, то вони мають такий сенс:

- забезпечення оперативного доступу до інформації в процесі контакту із замовником під час виконання ключових завдань;
- спільний аналіз даних, що характеризують діяльність команди і компанії загалом;
- отримання нових знань, висновків, рекомендацій тощо;
- забезпечення безпосередньої участі замовника в діяльності компанії та можливість впливати на процеси розробки продукту, його виробництво, сервісне обслуговування. [1]

Для продуктивної роботи з командою на відстані існують таск-менеджери, які допомагають контролювати весь процес і комунікувати з командою на всіх етапах співпраці. Це Trello, Jira Software.

Це простий у використанні веб-інструмент для роботи над проектами, який можна використовувати для керівництва окремими завданнями або ж управління проектами всієї команди. В Trello використовується система Канбан. Це метод керування розробкою, який дає змогу реалізувати продукт «Точно в строк» і сприяє рівномірному розподілу навантаження між працівниками. Він дає можливість призначати завдання окремим співробітникам або групі і відстежує строки їх виконання. Основним елементом програм є завдання. Завдання містить назву проєкту, тему, тип, пріоритет. Вони можуть бути розширені додатковими файлами, наприклад, фотографіями, скріншотами або коментарями. Завдання може редагуватися або просто міняти свій статус, наприклад, з «відкрите» на «завершене».

Jira має велику кількість можливостей конфігурації: для кожної програми може бути визначений окремий тип завдання з власним набором різних статусів. Крім того, за допомогою так званих «Схем» можна визначити для кожного індивідуального Jira-проєкту власні права доступу і доступність для інших користувачів [2, 3].

За результатами теоретичного обґрунтування можливих умов, що забезпечують ефективне формування самоосвітньої компетентності майбутніх менеджерів, виокремлюємо такі умови: забезпечення мотивації самоосвітньої діяльності студентів; застосування засобів інформаційно-комунікаційних технологій у навчанні з метою активізації самоосвітньої діяльності студентів; створення освітнього креативно-рефлексивного середовища в навчальному процесі.

Щоб забезпечити та реалізувати вказані умови, треба спроектувати весь процес системно, у взаємозв'язках його складників, етапів, форм і методів, передбачити бажані результати, побудувати модель.

Список використаних джерел

1. Онопко А. С., Жигалкевич Ж. М. Застосування інформаційних технологій в управлінні підприємством. К. : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2017. С. 2–18
2. Гультьєв А. К. Управление проектами: Русифицированная версия. М., 2003.
3. Дитхелм Г. Управление проектами. СПб., 2003.

Ель Тахраві Б. Б., здобувач вищої освіти,
Донецький національний університет імені Василя Стуса
Україна
Науковий керівник – Зарішняк І. М., канд. пед. наук, доц.,
Донецький національний університет імені Василя Стуса
Україна

ВИМОГИ ДО ОСОБИСТОСТІ ВИКЛАДАЧА ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У наш час вимоги до викладача стають все жорсткішими. Викладач змушений змінювати методи та структуру навчання та індивідуалізувати освітні програми. Це все неможливе без особистого розвитку викладача. Тепер педагог має володіти професійними знаннями і поза межами його профільного предмета, щоб бути готовим відповісти на будь-яке запитання. Адже викладач – взірєць для студента. Він переймає від педагога знання та моральні якості. Але становлення педагога – це насамперед формування його як особистості, а потім – як працівника, який має знання в певній галузі педагогічної діяльності.

На сьогодні викладач зустрічається з такими проблемами: зміст освіти постійно складнішає, потрібно оволодіти новими технологіями навчання, а також новими методами виховання, перейняти зарубіжний досвід викладання, розв'язання проблем потребують знань з таких сфер, як педагогіка, психологія, філософія. Для цих вимог підходить лише викладач з високою професійною компетенцією, дослідницькими здібностями, творчим потенціалом, конкурентоспроможністю та саморозвитком. Розглянемо деякі вимоги до особистості викладача.